

Xi Jinping, den æstetiske opdragelse og Afrika – og Vestens dybe moralske krise

Af Helga Zepp-LaRouche, den 1. september 2018

Medens den politiske elite i Europa stadig er af den opfattelse, at den er i besiddelse af den eneste saliggørende visdom, hvad de "vestlige værdiers" overlegenhed angår, så har stadig flere såkaldte "almindelige borgere" for længst bemærket, at der eksisterer en stadig dybere kløft mellem politikernes og mediernes officielle fremstilling og den virkelighed, der fremtræder inden for livets forskellige områder. Mange har en anelse om, at mediernes negative fremstilling af Kina og Den nye Silkevej måske også er Fake News. Rent faktisk har vi med de såkaldte "vestlige værdier" og konceptet om "Den nye Silkevej" at gøre med to helt forskellige værdibegreber og med helt forskellige menneskeopfattelser.

Efter at Kina for godt ti år siden, og endnu stærkere i de sidste fem år, har engageret sig i talrige infrastrukturprojekter inden for rammerne af dets silkevejs-initiativ. Blandt andet har Kina opført jernbanelinjer, industriparker, vandkraftværker og industrialiseret landbrug i Afrika. Mange afrikanske statschefer såvel som deres befolkninger er blevet grebet af en helt ny selvbevidsthed: De ser for første gang en realistisk chance for at overvinde fattigdom og underudvikling inden for en overskuelig fremtid. Takket være den kinesiske hjælp har en hel række afrikanske stater sat sig det mål, at opnå en rigtigt god levestandard for hele deres befolkning i en overskuelig fremtid.

Forud for FOCAC-topmødet (Forum on China-Africa Cooperation), hvortil 53 afrikanske stats- og regeringschefer ventes,

udtrykte Ghanas ambassadør i Kina, Edward Boateng, i en kommentar i Global Times sin begejstring for den nye silkevejs ånd, som har grebet Afrika. "Kineserne er overbeviste om, at det er muligt for et land som Ghana at forvandle sig til en moderne, teknologisk udviklet økonomi inden for en halv generation." Boateng har i løbet af det år, han har tilbragt i Kina, besøgt mere end 16 provinser og mange byer for at studere følgerne af "det kinesiske økonomiske mirakel" og har draget følgende konklusion i Global Times: "Jeg tror, at Ghana kan benytte Kina som et spejl for, hvordan vi selv kan slå ind på en tilsvarende succesrig udvikling. Her fremhæver jeg især, at Kina har forvandlet sig til et betydende økonomisk og teknologisk kraftcenter, samtidig med at det har været i stand til at bevare klare aspekter af sin rige kultur." Boateng understregede, at den menneskelige kapital, en udbredt disciplin, en samvittighedsfuld måde at løse problemer på for alle områder, utrættelig fornyelse, økonomisk vækst og udbygningen af infrastruktur har medvirket dertil. En disciplineret vilje til at løse opgaverne samt tillid til de traditionelle kulturelle og humanistiske værdier hører med til den åndsholdning, som Ghana i høj grad kan lade sig inspirere af. Han mindede om, at Ghana var det første afrikanske land, der afkastede kolonialismens åg, og at dets første præsident, Dr. Kwame Nkrumah, var fader til den panafrikanisme, der har indgravet sig dybt i Afrikas og afrikanernes bevidsthed.

Vestens kolonialistiske tankegang

Selvfølgelig havde europæerne længe kunnet udvikle det afrikanske kontinents infrastruktur og industri, sådan som Kina har gjort det i de sidste ti år. Det, der hindrede dem i det, var den fortsatte kolonialistiske tankegang, sådan som den kom til udtryk i IMF's brutale lånekrav og Verdensbankens udviklingsundertrykkende politik. Medens Kina og de afrikanske stater understreger deres dybtgående gensidige venskab, synes de få europæere, der er vågnet op i anledning af de gennemgribende ændringer i Afrika, i bedste fald at bekymre

sig om, hvordan Kina og andre asiatiske lande sikrer sig adgang til Afrikas råstoffer.

Den tyske udviklingsminister Müller kritiserede under sin sidste afrikarejse, der førte ham gennem syv lande, EU's og den tyske regerings afrikapolitik, der hidtil kun har bestået i at opføre mure mod flygtningene: "I de næste ti år vil der blive bygget mere i Afrika end i hele Europa i løbet af de sidste hundrede år", understregede Müller. I Mozambique så han, hvilke store ressourcer dette kontinent rummede; kineserne, Indien, Japan og amerikanerne var her allerede, kun tyskerne var her ikke, men havde ladet de mange muligheder ligge.

Forbundskansler Merkel, der på samme tid besøgte Senegal, Nigeria og Ghana, hvor hun mødte Müller, fik efter et møde med Ghanas præsident Nana Akufo-Addo en pludselig erkendelse af, at EU kun ville kunne få en velhavende fremtid, hvis man kunne "styre" indvandringsproblemet og problemet med et partnerskab med Afrika; hun troede ikke, at EU's sammenhold kunne garanteres på nogen anden måde.

Og nu må man se, hvad denne "styring" vil sige konkret, og om den går ud over den hidtidige kyniske politik med aftaler med afrikanske regeringer om stop for indvandringen og opførsel af lejre, som allerede pave Frans har sammenlignet med koncentrationslejre. Der er ikke meget godt at vente fra det nyeste forslag fra den tyske regerings medarbejder for afrikanske anliggender, Günter Nooke, der i fuld alvor foreslår en ny form for kolonialisme (Reuters, 29.8): "Hvorfor laver man ikke særlige udviklingszoner i de lande, hvor staterne afgiver deres suverænitæt for 50 år og for eksempel giver EU lov til at fastsætte investeringsrammerne for udenlandske firmaer?"

Endnu mere uhyrlig er en artikel i Bayernkurier den 26. august "På vej mod Eurafrika", der hovedsageligt efterplapper de absolut skræmmende teser i Stephen Smiths nyeste bog 'La Ruée

vers L'Europe' (Storm mod Europa: Det unge Afrika på vej mod det gamle kontinent). Afrika oplever nu den "voldsomste befolkningstilvækst" og et "ungdomsoverskud". Med deres udviklingshjælp "skyder de rige lande sig selv i benene", citeres der fra Smith, "idet de hjælper de fattige lande med at opnå den bølge af velstand, der overhovedet gør det muligt for dem at drage af sted, så de opmuntres blot til udvandringen." For "tilbagevendingen til protektoraterne" (ligesom Nooke også kræver det), som han opfatter som den eneste mulighed til at afværge "migrant-stormfloden", anbefaler han EU's begyndende aftaler med afrikanske "diktatorer". Øjensynligt finder Bayernkurier sig ikke for god til her knap syv uger før delstatsvalget at ophidse helt i Björn Höckes ånd. Altså med andre ord: Udviklingshjælp for ikke at tale om investeringer afskaffes, menneskene bør forblive fattige og dø hurtigst muligt. Og med disse "kristelige værdier" prøver Bayernkurier altså at hjælpe CSU med valget!

Noget helt andet fremgår fra Xinhua, Kinas førende nyhedsbureau, der den 31. august som dagens vigtigste nyhed meddelte, at præsident Xi Jinping i et brev til professorerne for det kinesiske akademi for de skønne kunster (CAPA), understregede den æstetiske opdragelses betydning for ungdommens fysiske og åndelige udvikling. Den æstetiske opdragelse spiller en vigtig rolle i udformningen af en smuk ånd og en smuk sjæl. Og selv om den skinverden, som de vigtigste medier i Tyskland søger at opretholde, ikke har nogen anelse om det: Verden bevæger sig med hurtige skridt i den retning, som Lyndon LaRouche og den med ham forbundne association har stræbt at virkeliggøre i årtier. Således virkeliggør Kina nu den politik, som vi offentliggjorde allerede i 1980 om Afrikas industrialisering og siden har præsenteret på mange konferencer, blandt andet under BüSo's delstatsvalgkamp i 2009 med sloganet: "Hessens fremtid ligger i Afrika!" 1)

Og præsident Xis betoning af den æstetiske opdragelse beviser også rigtigheden af denne forfatters påstand fra en tale i New York i april 2017 om, at der er et nært slægtskab mellem menneskebilledet og den æstetiske opdragelsesmetode hos Konfucius og Friedrich Schiller 2) Forskellen består i, at Kina holder sin klassiske tradition højt, medens vi her i Tyskland har fjernet os langt fra vor klassiske humanistiske kultur. Men måske er det ikke for sent endnu – vi må lade Nikolaus af Kues, Kepler, Leibniz, Beethoven, Schiller, von Humboldt, for blot at nævne nogle få, blive levende i vore unges sjæl og ånd og lægge større vægt på deres æstetiske opdragelse end på deres karriere, på at tjene mest muligt og på at tilfredsstille alle deres lyster lige her og nu. Og dersom De, ærede læser, måtte dele denne opfattelse, så bør De blive aktiv i BüSo (Schillerinstitutet).

zepp-larouche@eir.de

Bemærkninger:

1. Se <https://solidaritaet.com/neuesol/2008/52/hessen.htm>
2. Se <https://solidaritaet.com/neuesol/2017/17/hzl.htm>

Ny rapport kan bestilles: 2.

bind, Den Nye Silkevej Bliver til Verdenslandbroen; En fælles fremtid for menneskeheden

English: See below

**Bestil vores nye rapport på engelsk!: 500
kr. for den trykte rapport, 374 sider**

Forsendelse: porto 50 kr. pr. rapport.

**Rapporten kan også hentes på vores
kontor: Sankt Knuds Vej 11, kld. t.v.,
Frederiksberg**

**Rapporten kan bestilles fra Schiller
Instituttet i Danmark: tlf. 53 57 00 51
eller 35 43 00 33 eller e-
mail si@schillerinstitut.dk**

Homebanking: 1551-5648408; Giro: 564-8408

Dankort/Paypal: via vores butik

LaRouche-bevægelsen har spillet en enestående rolle i udviklingen af forslag til international økonomisk udvikling og sat retningslinjer for politiske beslutninger, som nu i

stigende grad er udbredte i verden. Ved slutningen af Den kolde Krig, og den deraf følgende mulighed for internationalt samarbejde om menneskehedens fælles mål, foreslog Lyndon og Helga LaRouche i 1997 "Den Eurasiske Landbro" som en "Ny Silkevej ... for Global Økonomisk Udvikling". Efter bekendtgørelsen af Bælt- og Vejinitiativet fra den kinesiske præsident Xi Jinping i 2013 (et forslag i samklang med LaRouche-forslaget) offentliggjorde LaRouche-bevægelsen det første bind af "Den Nye Silkevej bliver til Verdens-Landbroen", en 374-siders rapport der indbefatter store udviklingsprojekter fra hele verden under rammerne af den økonomiske tilgang, som er grundlagt af Lyndon LaRouche.

Vi er glade for at annoncere udgivelsen af dette andet bind, "Den nye Silkevej bliver til Verdens-Landbroen: En fælles fremtid for menneskeheden", hvor vi giver dig et opdateret billede af fremskridtene i Kinas Bælt- og Vejinitiativ, herunder detaljerede analyser region for region og nyligt opdaterede kort. Vi fremhæver også principperne for fysisk økonomi og økonomiske metrikker opdaget af Lyndon LaRouche; metrikker, på hvilke muligheden for at hæve levestandarden for menneskeheden afhænger. Vi undersøger de vestlige nationers strategiske forhold til det nye paradigme, og hvilke udfordringer der skal imødegås for at overvinde det gamle paradigmes tilgang med britisk geopolitik, og erstatte det med LaRouches overordnede program for at overvinde det truende økonomiske kollaps i Vesten.

Som Schiller Instituttets grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche har sagt: "Jeg tror, at den Nye Silkevej er et typisk eksempel på en ide, hvis tid er kommet; og når en idé på den måde bliver til en materiel realitet, manifesterer det en fysisk kraft i universet.

"Udnyt dette kraftfulde værktøj til politisk beslutningstagning og politisk organisering!

Helga Zepp-LaRouches introduktion til rapporten:

Download (PDF, Unknown)

English:

Table of Contents and Helga Zepp-LaRouches introduction to the report:

Download (PDF, Unknown)

Åbenlyst britisk komplot er nu afsløret i FN og i USA's kongres

Mødet om Syrien i FN's sikkerhedsråd den 28. august blev en udstillingsplatform for hele verden, der viste endnu en runde løgne fra britiske talsmænd for at dække over deres verserende 'false-flag' angreb med kemiske våben i Syrien, med det formål at fremprovokere et modangreb fra USA, Frankrig, og Storbritannien. Dette indebærer ikke blot en ødelæggelse af potentielt positive relationer mellem USA og Rusland og andre stormagter, men risikoen for en altomfattende atomkrig.

Hele denne åbenlyse operation – en gentagelse af to andre iscenesatte 'false-flag' hændelser med kemiske våben og modangreb i Syrien – er nu blotlagt, og er en opfordring til at mobilisere imod gerningsmændene, kernen i det døende britiske geopolitiske system. De ansvarlige kredse er de samme, som også står bag "Russiagate"-kuppet mod det amerikanske præsidentskab og den amerikanske nation. Deres

undergravende virksomhed bliver mere åbenlys for hver dag der går.

I går i FN gik den britiske ambassadør Karen Pierce bersærk som reaktion på de oplysninger, der blev offentliggjort i denne uge af russiske myndigheder, som identificerede britiske hemmelige tjenester og de Hvide Hjelme som involveret i fordækte forberedelser af, hvad der skal være en ny hændelse med kemisk krigsførelse, som Damaskus skal beskyldes for; forberedelser, der omfatter klor, video og andre elementer. Pierce afviste de russiske afsløringer som en "lind strøm af falske nyheder", og fordømte Rusland for at være "længere ude" end nogensinde før for at driste sig til at rette sådanne specifikke anklager. Hun sagde: "Vi har ingen oplysninger om, at der er ved at blive leveret klor, og derfor hvis det russiske ministerium har sådanne oplysninger, er den mest sandsynlige forklaring, at det er et forebyggende forsøg på at sætte dagsordenen og diskursen for et kommende angreb." Hun gentog på et andet tidspunkt, at russiske oplysninger er "et røgslør for et eventuelt forestående angreb fra det syriske regime, endnu engang mod dets eget folk i Idlib."

Dette er ond galskab. Det er en yderligere opfordring til at borgerne handler for at stoppe løgnene og drabene. Da det er et globalt opgør og risikoen for atomkrig, der står på spil, er der ikke plads til, at man tænker "nogen andre vil gøre jobbet" og redde dagen. Som altid er det ikke mere "information", der er udslagsgivende, men mere mod.

I går udsendte den uafhængige kandidat til Kongressen for Texas (CD 9), Keshia Rogers, udtalelsen: "Verden må forene sig for at standse det britiske 'false-flag' kemiske angreb i Syrien," og "alle borgere opfordres til at handle nu for at kræve en ende på briternes løgne. Præsident Trump må ikke falde i den fælde, der er lagt for ham." Med et link til hendes videoerklæring fra april i år, der afslører det "fupnummer med kemiske våben der blev brugt sidste gang for at presse præsident Trump til en hovedløs konflikt med Rusland i Syrien", opfordrer Rogers folk: "Ikke flere løgne! Ring til Det Hvide Hus og fortæl præsidenten, at det er en fælde! Stop

den britiske kampagne for krig en gang for alle. Ring til omstillingen i Det Hvide Hus ...”

På ‘Russiagate’-fronten er tingene ved at falde fra hinanden. To sager er iøjnefaldende fra gårsdagens lukkede høring i den fælles kongreskomité, med vidnesbyrd fra Bruce Ohr, den højtstående embedsmand i justitsministeriet, som ulovligt samarbejdede direkte med den britiske efterretningsoperatør Christopher Steele imod præsidenten. For det første rapporteredes det (af den sædvanligvis kompetente undersøgende journalist John Solomon), at kongresmedlemmerne blev informeret om, at specialanklager Robert Mueller mærkværdigvis aldrig har stillet spørgsmål til Ohr eller hans medsammensvorne hustru, Nellie! For det andet påpeger Rep. John Ratcliffe (R-Texas) nu ihærdigt, at det næste skridt efter gårsdagens Bruce Ohr-vidneudsagn er, at han skal henvende sig til Utahs amerikanske advokat John Huber, som samarbejder med inspektør Michael Horowitz om at undersøge justitsministeriets og FBI’s misbrug af overvågning. Ratcliffe selv er en tidligere føderal anklager og juraprofessor. Budskabet fra gårsdagens høring er klart: De retshåndhævende myndigheder blev lovbrudere. Sæt dem i fængsel!

I dramatisk modsætning til dette farlige rod opbygges der momentum for store resultater på det kommende Forum for Kinesisk-Afrikansk Samarbejde (FOCAC.) Hver dag ankommer mange afrikanske statsoverhoveder til Beijing for at deltage i aktiviteter forud for de formelle møder den 3.-4. september. Kun to uger efter vil FN’s generalforsamling på Manhattan derefter indkaldes sammen med snesevis af verdensledere, som nu aktivt vil indgå i et nyt verdensprospekt for udvikling. Den kinesiske ambassadør for FOCAC-anliggender, Zhou Yuxiao, sagde i denne uge, at et vigtigt aspekt at se på er den kombinerede virkning af Bælt- og Vejinitiativet sammen med FN’s Agenda2030 og Africa2063 (den 50-årige udviklingsplan for kontinentet der blev annonceret i 2013). Zhou sammenlignede betydningen af resultatet af FOCAC-forsamlingen med en “totaktsmotors” drivkraft: BVI og FOCAC. Den fælles fremtid for menneskeheden

ser lys ud.

Verden må forene sig for at standse det britiske 'falske-flag' kemiske angreb i Syrien

De russiske og syriske regeringer har i løbet af de sidste tre dage afsløret hensigten med de britisk støttede terrorister i Syrien samt deres "Hvide Hjelme" terrorist-støtteapparat, om at etablere et falsk kemisk våbenangreb, filme de Hvide Hjelmes "redning" af ofre, slå videoerne stort op rundt om i verden på 'fake news' nyhedsmedier og tilskynde præsident Trump til at give krigsfraktionen mulighed for at udløse et missil- og luftangreb på Syrien. Det har fungeret to gange før, selvom Trump begrænsede angrebene til mindre, indskrænkede angreb med få dødsfald. Med ISIS stort set besejret af den syriske hær forsøger briterne imidlertid at fremprovokere en bredere krig, både for at forhindre præsident Trump i at udføre sin hensigt om at trække amerikanske styrker tilbage fra Syrien, og at sabotere indsatsen fra både præsident Trump og Putin for at bringe USA og Rusland ind i et venskabeligt samarbejdsforhold. I det Britiske Imperiums øjne markerede topmødet i Helsinki mellem Trump og Putin en dødbringende trussel mod selve imperiet.

Lad der ikke herske nogen tvivl: Briterne foretrækker langt et termonukleært opgør, eller endog en termonuklear krig mellem USA og Rusland, frem for at se den imperialistiske opdeling af verden i øst og vest elimineret. Magten i City of London og dets underafdeling i Wall Street afhænger helt af denne opdeling.

Det første falske kemiske angreb i Syrien fandt sted, mens Trump mødtes med Xi Jinping i Florida i april 2017, og havde til formål at undergrave Trumps personlige samarbejde med Kinas leder. Det andet angreb kom i april i år, baseret på en video fra de Hvide Hjelme, der bevisligt var iscenesat af de Hvide Hjelme selv, hvilket blev bekræftet af flere vidner og vidnesbyrd selv fra "ofrene".

Forskellen nu er, at russerne og syrerne har beviser for det falske kemiske våbenangreb og har offentliggjort det, og opfordrer verden til at stoppe det. Talsmand for den russiske forsvarsminister, Gen. Igor Konashenkov, fortalte pressen den 25. august: "For at kunne udføre det angivelige "kemiske angreb" i byen Jisr al-Shugur i provinsen Idlib, har militanter fra Tahrir al-Sham [Jabhat al Nusra i Syrien] ..., leveret otte tankvogne med klor til en landsby et par kilometer fra Jisr al-Shugur. Denne provokation, med aktiv deltagelse af de britiske specialtjenester, vil tjene som endnu et påskud til, at USA, Storbritannien og Frankrig udfører et missilangreb imod den syriske regering og økonomiske faciliteter." Han identificerede både de Hvide Hjelme og "Olivengruppen", en 5.000-mands stærk britisk organisation af lejesoldater med base i Abu Dhabi, som aktive deltagere i forberedelsen af provokationen.

Da briterne, uden beviser, hævdede, at Assad brugte kemiske våben i 2013, beordrede præsident Obama forberedelsen af et omfattende militært angreb på Syrien. Kun massemobiliseringen af borgerne tvang Obama til at holde sig tilbage, efter et ramaskrig imod endnu en ulovlig og folkemorderisk krig mod et sydvest-asiatisk land, som ikke var nogen trussel mod Vesten, og som faktisk var standhaftigt imod terrorisme.

En lignende mobilisering må og skal i dag forhindre den aktuelle britiske plan for krig. At præsident Trump, i modsætning til Obama, er imod regimeskifte, ønsker at trække sig ud af Syrien så snart ISIS er helt elimineret, og ønsker at USA og Rusland skal samarbejde om denne og andre opgaver

betyder, at afsløring af denne britiske provokation også i høj grad vil bidrage til at stoppe det britiske kupforsøg mod Trump gennem Muellers 'Russiagate'-heksejagt.

Faktisk blev præsident Trump valgt netop fordi han har til hensigt at bryde det særlige forhold ('special relationship') med briterne, et forhold der har forvandlet USA til en postindustriell skrotbunke med en omtåget og demoraliseret befolkning og en politik for permanent krigsførelse. LaRouche-bevægelsen ved hvad der er nødvendigt for at gøre Trump til en stor præsident og virkelig gøre Amerika stort igen: Han skal befries fra kupforsøget og frigøres til at slutte sig til Rusland og Kina og Indien i en ny Bretton Woods-aftale med henblik på at sætte det vestlige finansielle system under konkursbehandling og genoprette de industrielle økonomier i Vesten, i sammenslutning med den Nye Silkevejs udvikling af hele verden. Hvis ikke USA tager dette dramatiske skridt, er der ingen mulighed for, at verden undgår katastrofe, og der er ingen mulighed for at USA tager dette skridt, hvis Trump bliver bragt til fald af krigsfraktionen.

Det Nye Paradigme er inden for vores rækkevidde, hvis vi som menneskehed rejser os til øjeblikket, og fjerner geopolitik og imperiet fra Jordens overflade.